

عنوان مقاله:

قصاص در جنایات (نمونه موردی ماده ۳۰۱ قانون مجازات اسلامی)

محل انتشار:

نشریه حقوق و مطالعات سیاسی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

طلیعه وجدانی فخر - کارشناسی ارشد حقوق، گرایش حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

محمدرضا الهی منش - استادیار گروه حقوق دانشگاه تهران-شمال، دکترای حقوق جزا و جرم‌شناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد تهران-شمال، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مطابق ماده ۳۰۱ قانون مجازات اسلامی سال ۱۳۹۲ قصاص در صورتی ثابت می‌شود که مرتکب، پدر یا از اجداد پدری مجنی علیه نباشد و مجنی علیه، عاقل و در دین با مرتکب مساوی باشد. ماده ۳۰۱ ق. م. ا بیانگر این مهم می‌باشند بنابراین رابطه ابویت منحصرًا قصاص را منتفی می‌کند ولی دیه و كفاره سرجای خود است و علاوه بر آن قاتل به مجازات تعزیری نیز محکوم می‌کند ولی دیه و كفاره سرجای خود است و علاوه بر آن قاتل به مجازات تعزیری نیز محکوم می‌شود لازم به ذکر است که صرف وجود رابطه ابویت مانع ثبوت قصاص است اگرچه پدر کافر و فرزند مسلمان خود را به قتل برساند. زیرا مقتضی منع قصاص موجود بود و علاوه بر آن اصل عدم اشتراط امر دیگر نیز موجود است. آنچه در این مسئله قابل توجه است، نحوه ارتکاب عمل نوعا کشنده است. در این مقاله پژوهشگر به دنبال پاسخ به این سوال است؛ که چرا در ماده ۳۰۱ قانون مجازات اسلامی مادر در ردیف پدر قرار نگرفته است؟ در پاسخ به سوال فوق، این فرضیه مطرح می‌شود که؛ حکم ماده ۳۰۱ قانون مجازات اسلامی درجایی که مادر قاتل و مقتول فرزند وی باشد در ردیف مجازات با پدر نیست. روش گردآوری اطلاعات و داده‌ها نیز کتابخانه ای و استفاده از منابع موجود بوده است.

کلمات کلیدی:

عنصر معنوی، قتل عمدی، قصد، نوعا کشنده، جنایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764357>

